

[Socialministeren]

Men jeg vil godt have lov til at sige generelt, at der er ikke grænser for, hvilke pæne ord der bliver talt her fra denne talerstol, når det drejer sig om en sag af denne art. Man skal være varsom med at bruge ordet hykleri, men jeg kunne godt tænke mig, at et par af ordførerne – og her hentyder jeg til fremskridtspartiets og kristeligt folkepartis ordførere – talte med de medlemmer af deres gruppe, som har været med til at vedtage finansloven. Jeg har i erindring en sag for ikke så længe siden, hvor hr. Jørgen Junior stod her på talerstolen og lovede guld og grønne skove til hjemmehjælperne. Hvem stemte imod forslaget i finansudvalget? Fremskridtspartiet.

Formanden:

Helst kun om dette forslag, ellers bliver vi aldrig færdige.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg skal heller ikke gøre dette til en lang sag, men jeg mener, det kan sammenstilles med de løfter, der bliver givet her fra denne talerstol, når det drejer sig om åndssvageforsorgen.

Fru Tove Jørgensen, som efterlyser, hvor hun kan finde noget om forbedringer, kan jeg henvise til de aktstykker, som også hr. Freddy Madsen har været med til at vedtage i finansudvalget.

Jørgen Junior (FP):

Med hensyn til ministerens bemærkninger vedrørende hjemmehjælp vil jeg gerne gøre det ganske klart, hvis det skal refereres, hvorledes vi har stemt i finansudvalget desangående, at der har været tale om tre ting, som har været til afstemning under ét i finansudvalget, og da har man stemt nej. Vi har her nede sagt nej til den ene ting, ja til den anden ting og sat spørgsmålstejn ved den tredje ting. Der burde måske være givet en stemmeforklaring i finansudvalget. I øvrigt er dette ikke uoverensstemmende.

Og så vil jeg gerne bekræfte, at hvis socialdemokratiet kommer til finansudvalget med en anmodning om at få bevilget de 100 mill. kr. eller 20 mill. kr. af de 100 mill. kr., som dette skal koste, så vil fremskridtspartiet i finansudvalget gå ind for denne merbevilling. Derfor vil jeg nok sige, at jeg finder, at

socialministerens forsøg på mistænkeliggørelse i virkeligheden er en afsløring af socialdemokratiets egen manglende evne til at være rimelig positivt indstillet over for dette fornuftige forslag fra DKP.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg synes jo nok, at socialministeren skulle være den sidste til at tale om hykleri i denne sag, for her er der tale om, at man med mange pæne ord og med påstande om forbedringer afviser et virkelig rimeligt forslag, som har stor opbakning her i tinget og ville have fået flertal, hvis socialdemokratiet ville have været med. Jeg synes nok, det er lidt misvisende at begynde at tale til andre om hykleri i denne forbindelse.

Jeg vil også godt sige, at jeg synes ikke, det var noget tilfredsstillende svar bare at henvise til aktstykker i finansudvalget, for selvfølgelig er vi gået ind for alle de forbedringer, der kunne ske, men vi har også stillet ændringsforslag til finansloven om betydelig større forbedringer, forbedringer på 100 mill. kr. mere end det, der blev vedtaget, så derfor er det ikke korrekt bare at henvise til det.

Men hvor er der sket personaleforbedringer? På hvilke institutioner er det sket? Jeg vil igen henvise til det brev, jeg talte om før, og hvori man fra Åndssvageforsorgens Personaleforbund siger, at der er overbelægning af institutionerne i Københavnsområdet, der er ansættelsesbegrænsning, der er intensiveret udlusning kun begrundet i besparelser og ikke af hensyn til klienterne. Der er klienter, der bor eksternt, og som har aktuelt behov for plads; det vil blive nægtet dem. Jeg har selv været ude på Lillemosegård og set tingene. Der er ikke længere nogen akut modtagelsesafdeling i København og omegn. Den, der skulle være der, er sandet til, fuldt belagt, og hvis der kommer nogen med behov for akut modtagelse, henvises de til hospitalernes lukkede afdelinger. Derfor synes jeg, der er grund til at mærke sig ombudsmandens skrivelser.

Der er heller ikke nok fritidshjem. Her har ministeren tidligere svaret mig, at man ville sørge for dagplejeordninger rundt om i kommunerne. Det er absolut ikke nogen tilfredsstillende ordning. Vi kan slet ikke forvente, at tilfældige dagplejemødre vil have den eks-